

[Første næstformand]

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 3. november 1988.

Medlemmer af Folketinget Leif Hermann (SF), Carsten Andersen (SF), Margrete Auken (SF), Ole Henriksen (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de til miljøministeren, trafik- og Kommunikationsministeren og boligministeren ønsker at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke konkrete initiativer påtænker regeringen at få iværksat med henblik på løsningen af byernes miljø- og trafikproblemer, bl. a. på baggrund af miljøministerens bypolitiske redegørelse af 29. juli 1987 og debatbøgerne »Bedre Byer« og »Byøkologi«?»

(Forespørgsel nr. F 7).

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 27/10 88 om mål og midler i miljøpolitikken nr. 1. Miljøinvesteringer 1989-1994.

(Redegørelse nr. R 2).

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

I. Indledning

Naturen og miljøet er grundlaget for velfærdssamfundet. Derfor skal vi tage afgørende hensyn til miljøinteresserne. Vi må gøre op med den opfattelse, at miljøet blot er en sektor, hvis interesser kan vige for økonomiske og erhvervsmæssige interesser. Miljøinteresserne er ikke noget, der kommer oveni og bagefter. Miljømæssige og økonomiske interesser er og skal tilgodeses som ligeværdige og gensidigt afhængige.

Dette sikres først og fremmest ved at forskyde vægten i miljøindsatsen fra fortynding, rensning og deponering til en forebyggende indsats, hvor miljøinteresserne integreres i produktionen. Vi skal med andre ord arbejde os frem mod sikringen af en bæredygtig udvikling, hvor miljøproblemer på forhånd så vidt muligt er elimineret.

Miljøpolitikken skal samtidig gøres mere nærværende ved, at det synliggøres, at den enkeltes indsats har betydning for helheden – og ved, at omkostningerne til etablering og opretholdelse af et rent miljø bliver tydelige for alle. Derfor skal princippet »forureneren betaler« nu gennemføres frem mod sin fulde konsekvens.

Som et led i disse bestræbelser fremsætter regeringen lovforslag om en adfærdsregulerende afgift på forbrug af CFC. Samtidig foreslås afgifterne på emballage og engangsservice forhøjet.

Målsætningen forebyggelse via en integration af miljøinteresserne kan imidlertid kun realiseres fuldt ud på længere sigt. Men vi skal i gang nu, hvis en fremtidig bæredygtig udvikling skal sikres.

Vi befinder os i en overgangsfase, hvor den nødvendige oprydning efter årtiers utilstrækkelig miljøindsats gradvis skal erstattes af integrationen af miljøbeskyttelsen i samfundslivet. Miljøindsatsen vil endnu i en årrække i væsentlig grad bestå af reparations- og afhjælpningsforanstaltninger, men en omstilling vil sideløbende blive igangsat koncentreret om udvikling af renere og ressourcebevarende teknologi.

Miljøinvesteringerne voksede fra ca. 2 mia. kr. i 1982 til næsten 6 mia. kr. i 1988 målt i faste priser, og de offentlige miljøinvesteringer udgør nu omkring 7,5 pct. af de samlede offentlige investeringer.

Disse tal viser meget tydeligt, at miljøforanstaltningernes vægt på samfundsbudgettet er kraftigt stigende. Samfundets ressourcer er imidlertid langtfra ubegrænsede, og en langsigtet strategi for miljøindsatsen må derfor kombineres med en sammenhængende plan for prioritering af miljøinvesteringerne.

Miljøpolitikken bør ikke drukne i overbud, hovsaløsninger og kritik af, at indsatsen ikke slår til. Regering og Folketing må tilrettelægge en langsigtet og samordnet indsats med et klart hovedsigte. Kortsigtede, utilstrækkelige løsninger risikerer ellers at blokere for langsigtede slutresultater.

Den tidligere regering fremlagde i april i år en plan for prioritering af de kommende års miljøinvesteringer.

Denne miljøinvesteringsplan fastlagde en samlet ramme for investeringerne i perioden 1989-94 på 33 mia. kr.